

med samme Ret være det nu. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag.

Pinstrup: Under Nr. 186 foreslaas der den Ændring, at Maskindele ansættes til samme Told som de samlede Maskiner, nemlig til 5 pCt. af Værdien. Det ligger nær at sige, at det er haardt nok, at det ubeskyttede Landbrug skal betale Told af sine Maskiner, men jeg indrømmer, at det vilde være vanskeligt at opstille et tydeligt Skel mellem, hvad der er Landbrugsmaskiner, og hvad der ikke er det, og jeg trøster mig med, at Landbruget vel ogsaa nok kan bære det. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at Maskiner og Maskindele ansættes til samme Told. Men jeg finder det uheldigt, at, saavidt jeg har forstaaet, gælder dette ikke med Hensyn til Agerdykningsredskaber. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører, om Agerdykningsredskaber komme ind under Ændringsforslaget Nr. 208: 1 Kg. 6 Øre. Jeg tror ikke, de gøre det. Ved Agerdykningsredskaber tænker jeg paa saadanne Ting som forskellige Harver, Fjedertandskultivatorer, Plove, Hesteriver o. l., og jeg har forstaaet det saaledes, at disse Redskaber komme ind under Forslagets Position 150 med en Told af 3 Øre pr. Kg., medens Reservedele til disse Redskaber komme ind under Position 155, der staar til 10 Øre pr. Kg. Jeg vil tillade mig at gøre en Henstilling til det ærede Udvalg og den højtærede Minister om at tage dette Forhold under Overvejelse til 3die Behandling og foretage den Ændring, at de samlede Redskaber og Reservedelene blive satte til ens Told.

Jeg gør denne Henstilling ikke blot i Landbrugernes, men ogsaa i et Haandværks, nemlig Smedenes Interesse. Vore Smede i Almindelighed ere jo ligesom andre Haandværkere ret vanskeligt stillede i Konkurrencen med Storindustrien. Kultoldens Nedsættelse kan vel hjælpe dem noget, men i deres Bedrift bliver det neppe til meget. Her er der imidlertid en Maade, hvorpaa vi kunde støtte dem, ikke ved at forhøje, men ved at nedsætte Told. I det Land, hvorfra de fleste af disse Redskaber indføres, Tyskland, er det saaledes, at de enkelte Dele af Redskaber som en Fjedertandskultivator laves paa forskellige Fabrikker. Fremstillingen er specialiseret saaledes, at hver Fabrik laver sine Dele, og paa Grund af Markedets Lidenhed herhjemme kan det ikke betale sig for Fabrikerne her at lave visse Dele, der høre til disse Redskaber, f. Eks. saadanne Ting

som Tænderne og Spidserne til en Fjedertandskultivator. De maa indføres fra Tyskland, men der er ikke det mindste i Vejen for, at vore hjemlige Smede udmærket kunne lave disse Redskaber. Naar de indforskrive disse Tænder og Staalspidser, der høre dertil, kunne de lave Stellene eller Bullene, hvad man nu kalder det, samle det hele og sælge det. Men de blive ugunstigt stillede i Konkurrencen, naar de skulle betale 10 Øre pr. Kg. af disse Reservedele, som de maa indføre, medens det samlede Redskab kan indføres for 3 Øre pr. Kg. I første Omgang er det Smedene, det gaar ud over, idet de have vanskeligt ved at konkurrere med de Firmaer, som indføre Redskaberne direkte fra Udlandet, men i næste Omgang og fremdeles er det selvfølgelig Landbruget, det kommer til at gaa ud over, at der er en højere Told paa disse Reservedele, og jeg synes, som jeg nævnte før, at det ubeskyttede Landbrug dog har noget Krav paa, at der tages dette Hensyn til det. Jeg vil derfor henstille til Udvalget at tage det under Overvejelse til 3die Behandling og eventuelt stille Ændringsforslag om, at disse Redskaber med dertil hørende Reservedele sættes til ens Told og selvfølgelig helst til den laveste, nemlig 3 Øre pr. Kg.

Jeg skal derefter kortelig gaa over til et andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) stiller Forslag om en Told paa Kartoffelmel af 4 Øre pr. Kg. Kartoffelmel er en ret stor Position. Jeg har set opgivet, at der forbruges aarlig ca. 14 Mill. Pd. her i Landet. Fra et Beskyttelsesstandpunkt som det, ud fra hvilket det ærede Medlem for Horsens taler, er det meget forstaaeligt, at man stiller et saadant Forslag, thi det maa indrømmes, at naar man holder paa Sukkerbeskyttelse, som komme de gode og fede Egne til gode, er det en ganske naturlig Konsekvens, at foreslaa Told paa Kartoffelmel, da Kartoffler navnlig dyrkes i Landets magre Egne. Der var for nogle Aar siden en Bevægelse oppe i Aalborg Egnen for Oprettelse af Landbrænderier. Der var nedsat et Udvalg om denne Sag, og jeg var Medlem af det Udvalg. Men jeg kom da til at tænke paa, at det vilde i Virkeligheden være meget bedre, om vi anvendte Kartofflerne til Fabrikation af Mel, som er et Næringsmiddel, i Stedet for at lave Brændevin deraf. Jeg undersøgte denne Sag, men kom dog til det Resultat, at det ikke vilde kunne lade sig gøre med Fordel af Hensyn til den tyske Eksportpræmie. Der er jo opstaaet nogle enkelte Kartoffel-